



# Op de rand van het Kempens Plateau

ROBBIE GORIS (TEKST EN FOTO'S)

*Deze wandeling leidt ons langs de rand van het Kempens Plateau, rond een beekvallei in de uitgestrekte naaldbossen van Zutendaal en omgeving. Ze noemen het daar niet voor niets het groenste snoepje van Vlaanderen. Om niet te verdwalen in die uitgestrekte wouden hebben we een tocht uitgestippeld langs enkele nieuwe routes van het Nationaal Park Hoge Kempen.*

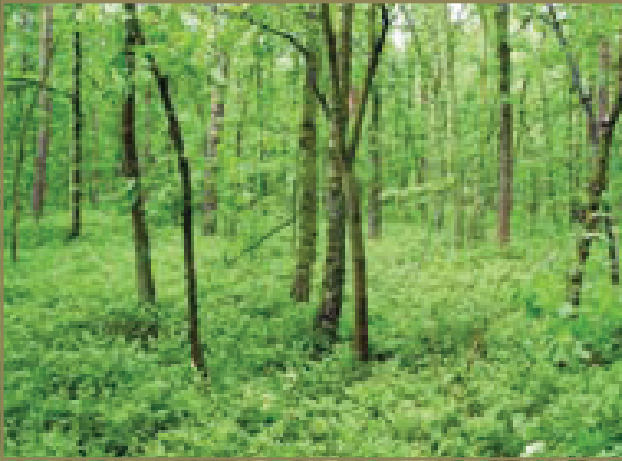


*Brede bosweg.*

Vertrekken doen we aan de parking in Roelen, op de weg van Zutendaal naar Gellik. Vlak voor de elektriciteitspaal gaan we links het bos Roelerheide in. We gaan vanaf hier de bordjes met een blauwe ruit en gele zeshoek een heel eind volgen. De weg gaat eerst over een heuveltje, om dan wat verder een eerste blik op de beekvallei prijs te geven. De grindweg volgend komen we door een jong dennenbos, waar hier en daar Amerikaanse eiken afgezaagd zijn. Dat wordt gedaan omdat het een uitheemse boomsoort is, die hier groeit ten koste van inheemse boom- en struiksoorten. Na een bocht naar

links duikt de weg steil bergaf, waardoor de ondergrond het Maasgrind prijsgeeft. Dit is typisch voor de rand van het Kempense Plateau en daarom vind je in de streek verscheidene grindgroeven. Scherp naar rechts draaiend komen we dan weer op een grote bosweg die recht de vallei van de Roelerbeek induikt.

De bewegwijzerde route draait linksaf voor de omheining van een huis en gaat dan een eindje parallel langs de beekvallei. Hier lopen we tussen kaarsrechte dennen, zomereiken en een biodynamisch fruitteeltbedrijf. Het open stukje duurt maar even, want zodadelijk



*Eiken- en berkenbosje.*

gaan we 2 maal rechtsaf, waar we vervoegd worden door bordjes met een rode driehoek. Hier lopen we een stukje door de Gellikerheide, een stille hoek waar je met een beetje geluk een grote dagroofvogel of een ree kan tegenkomen. De routes kronkelen door het bos en lopen even over een asfaltweg, tot we aan een splitsing komen. Hier springen we even over naar een andere bewegwijzering. We slaan rechtsaf, weg van de spiksplinternieuwe wegwijzers van het Nationaal Park, langs een GR-aanduiding (wit-rood kruis).

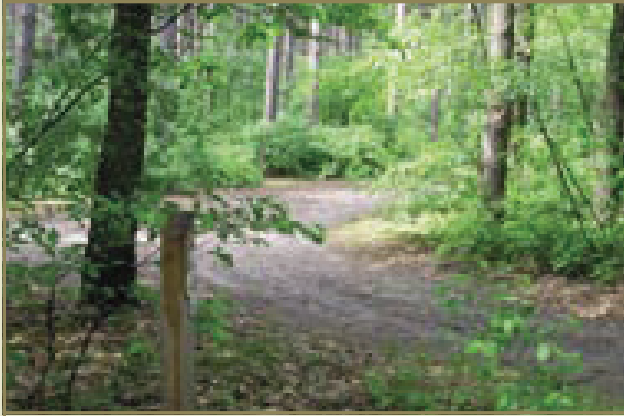
De zandweg loopt eerst langs een bos met dikke Corsicaanse dennen. Deze kan je herkennen aan hun rechte stam die van boven tot onder even zwart-bruin is en hun lange naalden. De grove den komt hier ook veel voor, maar de schors van deze boomsoort is rood verkleurd op de bovenste helft van de stam. Beide boomsoorten werden massaal aangeplant op de zandgronden als stuthout in de steenkoolmijnen. De zandweg blijven we gewoon volgen, terwijl er bordjes met een groene rechthoek verschijnen, snel afgelost door die met de blauwe ruit en gele zeshoek. Maar met al dat bordjesgeweld zouden we bijna een prachtig eiken-berkenbosje over het hoofd zien, links van de weg.

Hier komen de typische boomsoorten van de zandgronden voor, zoals zomereik, ruwe berk, lijsterbes en sporkehout. De ondergroei bestaat voornamelijk uit blauwe bosbes en stekelvaren. Dit bosje is toevallig ontsnapt aan de plantagebosbouw en valt wel op in de zee van dennen. In de toekomst is het de bedoeling om meer van dergelijke natuurlijke bossen te creëren.

Maar loop vooral nog even door, helemaal beneden tot aan de beek, en laat je verrassen. Door de bochtige bosbeek met redelijk zuiver water, door de dikke beuken en eiken langs de beek en door één van de opmerkelijkste beuken van Vlaanderen. Het is de moeite om op dit plekje een pauze in te lassen, want goed verborgen in deze stille vallei staat een gigantische hakhoutstoof van beuk. De grillige stammen staan allemaal op dezelfde stronk of stoof en dat is ontstaan door eeuwenlang die stammen regel-



*Hakhout, beuk.*



*Pad en wegwijzer.*

matig af te hakken en weer laten uit te schieten. Dat is wel heel bijzonder, want meestal lukt dat uitschieten niet goed met beuken, in tegenstelling tot bijvoorbeeld tamme kastanje, es en esdoorn. En een oude beuk in de Kempen zie je ook al niet vaak. De beukenstammen zijn dan wel niet zo dik, maar het regelmatige afhakken startte al éeuwen geleden. Om een beetje stil van te worden...

Als je even uitgerust bent, gaan we stilaan weer het plateau oplopen. Hiervoor volgen we nog een eindje dezelfde weg van daarnet, om snel linksaf te gaan met de bordjes mee (de groene rechthoek komt er ook bij). We volgen de kronkelende zandweg en houden de steile helling met dennen op de rechterkant. Na enkele bochten loopt de blauwe rechthoek langs rechts weg, maar wij volgen nog een poosje de andere routes. Dat brengt ons langs een open stuk bos, waar onlangs nog hakhout afgezaagd werd. Dat kan je zien aan de stronken met meerdere zaagvlakken, die stilaan weer scheuten beginnen krijgen. De boswachter heeft hier vooral de Amerikaanse eiken laten afzagen en de inheemse zomereiken laten staan. Hierdoor kan de natuurwaarde van het bos geleidelijk verhogen. Na nog een eindje gaat de route met de groene rechthoek naar rechts, steil omhoog.

Daar diende die rustpauze voor, want hier kan je aan de lijve ondervinden waarom het nationale park net 'Hoge Kempen' heet. De groene rechthoek gaat nog eens rechtsaf (nog steeds omhoog!), om dan een heel eind een brede rechte dreef te volgen. In de berm zie je hindernissen van een paardenroute. Een voorbeeld van multifunctioneel bosgebruik, maar niet altijd even eenvoudig om verschillende groepen van bosbezoekers te combineren.

Trouwens iets verder dan de military-hindernissen groeit een jong dennenbos, dat ontstond na een grote bosbrand in de jaren 1980. Toch maar oppassen met vuur alstublieft! Op het einde van de dreef komen we stilaan weer in de bewoonde wereld, met weilanden en een hoeve. Nog 3 bewegwijzerde routes hebben zich bij ons aangesloten, en allemaal draaien ze rechtsaf het bos in aan het kruispunt van de Gellikerweg en de Stevoordse Weg. Hier is de smalle bosweg volledig overgroeid met bomen en ligt het vaak modderig. Nog even links en rechts, wat meer modder, en dan gaat het stilaan weer naar beneden, waar je op een veelgebruikte grindweg komt. Nog een stapje naar links en we komen weer op het vertrekpunt.

Een kleine vreugdedans rond het informatiebord van het Regionaal Landschap Kempen en Maasland is hier wel gepast, want dankzij hun bewegwijzerde routes geraakte je heelhuids door één van de meest uitgestrekte bosgebieden van Vlaanderen. Tenzij er toch nog wolven zouden zitten natuurlijk...

#### **Meer informatie**

[www.rlkm.be](http://www.rlkm.be)

[www.nationaalparkhogekempen.be](http://www.nationaalparkhogekempen.be)